

Sygn. akt IV CSK 809/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku K. T.
przy uczestnictwie J. P. T.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Zamościu
z dnia 29 maja 2015 r., sygn. akt I Ca 194/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w Zamościu, po rozpoznaniu apelacji uczestnika postępowania, zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 13 marca 2015 r., zmieniając wysokość kwoty zasądzonej od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania i oddalając apelację w pozostałej części. Postępowanie miało za przedmiot podział majątku wspólnego, składającego się z nieruchomości i środków finansowych zgromadzonych na rachunku bankowym i książeczce oszczędnościowej. Sądy obu instancji dokonały podziału majątku wspólnego przez przyznanie jego składników wnioskodawczyni z zasądzeniem spłaty na rzecz uczestnika. Zmieniając zaskarżone postanowienie Sąd Okręgowy zmienił ustalenia Sądu

pierwszej instancji co do wartości majątku wspólnego - przyjmując założenie, że jego skład ustalany jest na chwilę ustania wspólności ustawowej, wartość zaś na chwilę orzekania.

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez uczestnika postępowania, który zarzucił wydanie go z naruszeniem: art. 31 § 1 k.r.o.; art. 567 w zw. z art. 684 k.p.c.; art. 567 w zw. z art. 688, art. 618 § 1, art. 623, art. 625 k.p.c. oraz art. 211 i art. 212 k.c.; art. 378 § 1 i art. 328 § 2 k.p.c.; art. 233 § 1 k.p.c. Na tej podstawie skarżący wniósł o uchylenie postanowień Sądu pierwszej i drugiej instancji oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Biłgoraju lub sądowi równorzędnemu, a także o rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie zostały spełnione przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Na tle wniesionej skargi nie występuje w szczególności istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) ani potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), na które powołał się skarżący.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego za istotne zagadnienie prawne uważać należy problem o nowym i precedensowym charakterze, związany z wykładnią przepisów prawa mających znaczenie dla konkretnej sprawy, którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy może w poważnym stopniu przyczynić się do rozwoju prawa (tak Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 30 kwietnia 2015 r., V CSK 398/14, nie publ. oraz z dnia 29 lipca 2015 r., I CSK 980/14, nie publ.).

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał osiem szczegółowych problemów związanych z metodą dokonywania podziału majątku wspólnego. Wszystkie te kwestie mają jednak charakter silnie kazuistyczny, odnosząc się do bardzo wąsko i szczegółowo określonych układów okoliczności faktycznych (zaczerpniętych ze stanu faktycznego sprawy). Kwestie te mogą stanowić, w konsekwencji, zagadnienia o problemowym charakterze - sprowadzając się jednak niemal wyłącznie do pytań związanych z subsumcją, nie

zaś wykładnią przepisów prawa. W konsekwencji, żadna ze wskazanych kwestii nie zawiera w sobie elementu, który pozwoliłby na sformułowanie przez Sąd Najwyższy generalnego i uniwersalnego stanowiska, mającego istotne znaczenie dla rozwoju prawa. Wyjaśnienie wskazanych problemów mogłoby przyczynić się do rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, w której wniesiono skargę kasacyjną, równocześnie jednak zagadnienia te są zbyt wąskiej i zbyt silnie powiązane z konkretnymi okolicznościami faktycznymi, by mogły stanowić bezpośredni punkt odniesienia przy rozpoznaniu podobnych spraw. W konsekwencji, w sprawie nie doszłoby do spełnienia publicznego celu skargi kasacyjnej, mającego kluczowe znaczenie z perspektywy tego środka zaskarżenia. Nie można stwierdzić tym samym, by na tle wniesionej skargi doszło do spełnienia przesłanki istotnego zagadnienia prawnego.

Skarżący nie wykazał także, by w sprawie zaistniała przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Powołując się na rozbieżności w orzecznictwie lub niejednolite poglądy towarzyszące określonej regulacji prawnej skarżący przyjął na siebie oczywisty obowiązek sprecyzowania tych wątpliwości i wykazania, że rzeczywiście miały one miejsce, np. przez wskazanie przykładów rozbieżnych poglądów (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 26 czerwca 2015 r., III CSK 77/15, nie publ. oraz z dnia 20 maja 2016 r., V CSK 692/15, nie publ.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera żadnego z tych elementów, to zaś nie pozwala stwierdzić, by w zakresie wskazywanym przez skarżącego dojść mogło do spełnienia przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.

jw